

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0159/2011

18.4.2011

ДОКЛАД

относно гарантиране независимостта на оценките за въздействието
(2010/2016(INI))

Комисия по правни въпроси

Докладчик: Angelika Niebler

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	14
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКИ И ПАРИЧНИ ВЪПРОСИ .	17
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНА СРЕДА, ОБЩЕСТВЕНО ЗДРАВЕ И БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ	20
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРОМИШЛЕНОСТ, ИЗСЛЕДВАНИЯ И ЕНЕРГЕТИКА.....	24
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ	28
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	32

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно гарантиране независимостта на оценките за въздействието (2010/2016(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора от Лисабон и Хартата на основните права на Европейския съюз, влязла в сила на 1 декември 2009 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 8 октомври 2010 г., озаглавено „Разумно регулиране в Европейския съюз“ (COM(2010)0543),
- като взе предвид своята резолюция от 9 септември 2010 г. относно „по-доброто законотворчество“ – 15-ти доклад на Европейската комисия относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност съгласно член 9 от Протокола¹,
- като взе предвид своята резолюция от 21 октомври 2008 г. относно По-добро законотворчество — 2006 г. съгласно член 9 от Протокола относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност²,
- като взе предвид своята резолюция от 4 септември 2007 г. относно „По-добро законотворчество - 2005 г.“: прилагане на принципите на субсидиарност и пропорционалност - 13-ти годишен доклад³,
- като взе предвид своята резолюция от 10 юли 2007 г. за намаляване на административните разходи, наложени от законодателството⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 16 май 2006 г. относно „По-добро законотворчество - 2004 г.“: прилагане на принципа на субсидиарност – 12-ти годишен доклад⁵,
- като взе предвид резолюцията си от 20 април 2004 г. относно оценката на въздействието на общностното законодателство и процедурите на консултация⁶,
- като взе предвид Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество, сключено на 16 декември 2003 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията,
- като взе предвид междуинституционалния „Общ подход към оценката на въздействието“, сключен между Парламента, Съвета и Комисията през ноември 2005 г.,

¹ P7_TA(2010)0311.

² ОВ С 15 Е, 21.1.2010 г., стр. 16.

³ ОВ С 187 Е, 24.07.2008 г., стр. 67.

⁴ ОВ С 175 Е, 10.07.2008 г., стр. 124.

⁵ ОВ С 297 Е, 07.12.2006 г., стр. 128.

⁶ ОВ С 104 Е, 30.04.2004 г., стр. 146.

- като взе предвид специалния доклад на Европейската сметна палата № 3/2010,
 - като взе предвид резултатите от възложеното от Европейския парламент проучване относно оценките на въздействието в държавите-членки на ЕС,
 - като взе предвид насоките на Комисията от 15 януари 2009 г. относно оценката на въздействието и приложенията към тях (SEC(2009)0092),
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 5 юни 2002 г. относно оценката на въздействието (COM(2002)0276),
 - като взе предвид рамковото споразумение от 20 октомври 2010 г. между Парламента и Комисията,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 28 октомври 2010 г., относно „Интегрирана индустриална политика за ерата на глобализацията: Извеждане на преден план на конкурентоспособността и устойчивото развитие“ (COM(2010)614),
 - като взе предвид доклада за 2010 г. на Комитета по оценка на въздействието от 24 януари 2011 г. (SEC(2011)0126),
 - като взе предвид писмото от 16 ноември 2010 г. от председателя на комисията по правата на жените и равенството между половете до докладчика относно придобития опит от оценка на въздействието, извършена във връзка с последиците от удължаването на отпуска по майчинство до 20 седмици,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси, както и становищата на комисията по икономически и парични въпроси, на комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните, на комисията по промишленост, изследвания и енергетика, както и на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (A7-0159/2011),
- A. като има предвид, че оценките на въздействието представляват системна оценка на очакваните последици от законодателните действия,
- B. като има предвид, че установяването на прозрачна, ясна, ефективна и висококачествена регулаторна среда следва да бъде една от приоритетните цели на политиката на Европейския съюз,
- B. като има предвид, че оценките на въздействието внасят положителен принос към цялостното повишаване на качеството на законодателството на ЕС в интерес на по-доброто законотворчество,
- Г. като има предвид, че проблемите, възникващи при транспонирането и прилагането на действащото право на Съюза, се дължат отчасти на недостатъчно добре изготвени законодателни текстове, и като има предвид, че всички европейски законодателни органи носят обща отговорност във връзка с това,

- Д. като има предвид, че Договорът от Лисабон съдържа „горизонтални“ социални и екологични клаузи (член 9 и член 11 от ДФЕС), които трябва да се вземат предвид при определянето и прилагането на политиките и действията на Съюза и изискват задълбочен анализ на социалното и екологично въздействие на всяко предложение за законодателен акт;
- Е. като има предвид, че при приемането на нови законодателни актове, както и при опростяването и преработването на действащи законодателни актове оценките на въздействието служат за подобряване на оценката на социалното и икономическото въздействие, на въздействието върху околната среда и здравето, както и на съвместимостта им с основните права, като по този начин могат да допринесат за намаляване на бюрокрацията, както и за гарантиране на последователност на политиките на ЕС при постигане на основните цели, определени от Европейския съвет,
- Ж. като има предвид, че Комисията счита, че Комитетът за оценка на въздействието е независим, въпреки че е под ръководството на председателя на Комисията и се състои от високопоставени длъжностни лица от различни генерални дирекции, а председател е заместник генералният секретар, като има предвид, че това води до нарушения в оценката на информацията и по този начин до нарушаване на изискването за неутралност,
- З. като има предвид, че Парламентът неколккратно е изразявал подкрепата си за използването на независими оценки на въздействието в Европейския съюз,
- И. като има предвид, че провежданите от Комисията оценки на въздействието не разкриват общовалидно равнище на качеството и че те често по-скоро служат за оправдание на дадено законодателно предложение, отколкото за обективно разглеждане на фактите,
- Й. като има предвид, че оценката на въздействието може да се използва за създаване на ненужни бюрократични пречки за бъдещото развитие или влизане в сила на европейското законодателство и политики,
- К. като има предвид, че Парламентът, Съветът и Комисията в Междуинституционалното споразумение от 16 декември 2003 г., междуинституционалния „Общ подход към оценката на въздействието“ от ноември 2005 г. и Парламентът и Комисията в рамковото споразумение от 20 октомври 2010 г. се задължиха да формулират програма за по-добро законотворчество, и като има предвид, че настоящата резолюция съдържа конкретни предложения за подобряване на оценките на въздействието,
- Л. като има предвид, че Комисията се стреми към нов вид подход в промишлената политика, при който всички политически предложения със значителни последици за икономиката следва да бъдат подробно анализирани по отношение на тяхното въздействие върху конкурентоспособността,

Общи изисквания към оценките на въздействието на европейско равнище

1. подчертава, че оценките на въздействието са важно помощно средство за осъществяване на интелигентно и по-добро законотворчество по време на целия цикъл на политиката, което законодателните органи на ЕС следва да използват по-често, за да могат да извършват по-ефективна оценка на икономическите, социалните, екологичните и свързаните със здравето последици от техните възможности за действие, както и въздействието им върху основните права на гражданите, като отчитат, че анализът на разходите и ползите е само един от критериите;
2. приветства съобщението, озаглавено „Разумно регулиране в Европейския съюз“, и подчертава, че оценката на въздействието следва да играе ключова роля през целия цикъл на политика, от създаването на законодателен акт до неговото прилагане, изпълнение, оценка и преглед; подчертава значението на добре обмисленото и напълно информирано вземане на решения в етапа на създаване на законодателните предложения, тъй като това може да доведе до по-добро качество на резултатите и по-кратък законодателен процес;
3. набляга на необходимостта от изготвянето на обстойни оценки на въздействието като предпоставка за висококачествено законодателство и правилно транспониране, прилагане и изпълнение;
4. подчертава, че оценката на въздействието по никакъв начин не може да представлява заместител на политическите разисквания и на демократичния процес на вземане на решения от страна на законодателните органи, а просто служи за специализирана подготовка на дадено политическо решение;
5. подчертава, че е необходимо оценките на въздействието да се извършват в началните етапи на разработване на политиките; подчертава, че те следва да бъдат напълно независими и следва винаги да се основават на обективен и обоснован анализ на потенциалните последици;
6. подчертава, че в съответствие с междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество, съзаконодателите са решили да извършат оценка на въздействието, когато считат това за уместно и необходимо за законотворческия процес, преди приемането на някакво значително изменение;
7. счита, че е необходимо в процеса на извършване на оценката на въздействието да се включат външни експерти от всички засегнати области на политиките, както и заинтересовани групи, с цел да се гарантира независимост и обективност; подчертава във връзка с това основната разлика между обществените консултации и независимите оценки на въздействието; отбелязва, че окончателният резултат и контролът на методиката и качеството на оценките на въздействието следва да останат отговорност на институциите на Европейския съюз, за да се гарантира провеждането им по един и същ висок стандарт;
8. призовава за максимална прозрачност при изготвянето на оценките на въздействието, включително ранното публикуване на подробни пътни карти на предлаганото законодателство, за да се гарантира равен достъп до законодателната процедура за всички заинтересовани страни; ето защо счита също така, че

настоящият период на консултации на Комисията следва да се удължи до 12 седмици;

9. счита, че не следва да бъде възможно оценките на въздействието за проекти или законодателство, възложени от публичната администрация или свързани с нея предприятия, да бъдат одобрявани от въпросната администрация;
10. счита за особено важно оценките на въздействието да се разглеждат внимателно от държавите-членки предварително, за да се преценят последиците от предлаганото законодателство за националното право и публичните политики; призовава за извършване на по-внимателна последваща оценка и за допълнително обмисляне на включването на задължителни таблици на съответствието, за да се гарантира, че законодателството на ЕС е приложено правилно от държавите-членки и е постигнало своите цели;
11. счита, че оценката на въздействието е подходящ инструмент за проверка на съответствието на предложението на Комисията и по-специално на спазването на принципите на субсидиарност и пропорционалност и за по-ясно излагане пред съзаконодателите и широката общественост на причините за избора на определена мярка;
12. подчертава, че ключовите елементи на една добра оценка на въздействието са определяне на проблема, провеждане на консултации със заинтересованите страни, определяне на целите, които трябва да бъдат постигнати, както и разработване на стратегически възможности за действие;
13. счита, че е важно новите законодателни предложения да бъдат придружавани от оценка на въздействието; отбелязва, че това може да се отнася също така за опростяването и преработването на правото на ЕС, както и за делегираните актове и актовете за изпълнение съгласно разпоредбите на членове 290 и 291 от ДФЕС, където е подходящо;
14. разглежда оценката на въздействието като „подлежащ на развитие документ“, който е част от законодателния процес; подчертава необходимостта от гарантиране на достатъчно гъвкавост, за да могат последващи оценки на въздействието да бъдат изготвяни по време на законодателния процес;
15. призовава оценките на въздействието да не се съсредоточават изключително върху анализа на разходите и ползите, а да вземат под внимание редица критерии, в съответствие с принципа на интегриран подход, с цел по този начин на законодателните органи да се предостави възможно най-всеобхватна картина; във връзка с това насочва вниманието към икономическите, социалните и екологичните аспекти, посочени в Междуйнституционалното споразумение от 16 декември 2003 г. и общия подход от ноември 2005 г., които трябва да се съчетаят в обща оценка; във връзка с това подчертава нуждата да се следи за съгласуваност между различните политики и действия на ЕС, като се отчитат всички негови цели и се осигурява придържане към принципа на предоставената компетентност, както предвижда член 7 от ДФЕС;

16. настоятелно призовава в рамките на оценките на въздействието винаги да се извършва анализ на разходите и ползите, т.е. да се извършва проверка на икономическата ефективност на всички програми и мерки, включващи разходи, при което следва да бъдат проучени евентуалните последици за малките и средните предприятия (МСП); във връзка с това призовава за последователно прилагане на теста за МСП, предвиден в Small Business Act от 2008 г.; в този контекст припомня, че във връзка с всеки нов законодателен акт, който налага тежести върху МСП, следва да има внимателна оценка на съществуващите регламенти с цел намаляване като цяло на регулаторната тежест върху МСП;
17. призовава в контекста на оценките на въздействието да се извършва интензивен анализ относно всички нови политически предложения със значителни последици за конкурентоспособността в промишлеността; освен това призовава за последваща оценка на въздействието на законодателството на ЕС върху конкурентоспособността в европейската икономика; отбелязва, че Комисията в действителност обеща подобна процедура в съобщението си относно интегрирана индустриална политика за ерата на глобализацията;
18. подчертава необходимостта от това да се извлекат поуки от последващата оценка на съществуващото законодателство и от анализ на съответната съдебна практика на Съда на Европейския съюз и необходимостта от провеждането на обстойна дискусия относно стратегическите опции, които съществуват в дадена област на политиката, преди да бъде предложено ново законодателство;
19. настоятелно призовава оценките на въздействието на европейско равнище да разглеждат и европейската добавена стойност, свързана с това какви икономии на разходи биха възникнали вследствие на европейско решение и/или какви допълнителни разходи биха възникнали в държавите-членки при липса на европейско решение;
20. счита, че в оценките на въздействието следва да бъдат отчитани въздействието върху икономическите партньорства на ЕС, както и последствията от избирането на конкретен европейски стандарт вместо международен стандарт;
21. подчертава, че в оценките на въздействието, които трябва в пълна степен да отчитат алтернативите на разположение на законодателните органи, следва винаги да се включва и сериозен анализ на възможността да не се предприемат действия;
22. подчертава, че оценките на въздействието не трябва да водят до по-голяма бюрократична тежест и до ненужно забавяне в законодателната процедура; въпреки това за извършване на оценките на въздействието трябва да се отдели достатъчно време, за да се постигне надежден резултат; подчертава във връзка с това, че с оценките на въздействието не трябва да се злоупотребява като средство за блокиране на нежелано законодателство; следователно настоятелно призовава за създаването на технически и административни предпоставки с цел да се предостави възможност за бързо и своевременно извършване на оценките на въздействието, например посредством такива инструменти като рамкови споразумения, ускорени процедури за възлагане на поръчки и оптимално използване на собствените средства;

23. настоятелно призовава в съответствие с принципа на най-добрите практики да се използва опитът на други страни, в които оценките на въздействието вече се провеждат от няколко години, с цел допълнително да се подобрят оценките на въздействието на равнището на Европейския съюз;
24. призовава оценките на въздействието да бъдат актуализирани в хода на законодателния процес като цяло, за да може да бъдат отчитани промените, възникващи по време на процеса;
25. подчертава, че оценките на въздействието не следва да бъдат извършвани само преди приемането на даден законодателен текст (*ex ante*), а следва също така да бъдат извършвани и след неговото приемане (*ex post*); припомня, че това е необходимо за извършването на по-точна оценка във връзка с това дали целите на даден законодателен акт действително са били постигнати и дали даден законодателен акт трябва да бъде изменен или да продължи да бъде в сила; въпреки това подчертава, че последващата оценка никога не бива да замества задължението на Комисията като „пазител на Договорите“ да наблюдава ефективно и своевременно прилагането на правото на Съюза от страна на държавите-членки;
26. подчертава основната отговорност на Комисията за провеждане на висококачествени оценки на въздействието на своите предложения, когато упражнява правото си на инициатива съгласно Договора;

Възможности за извършване на подобрения на равнището на Европейската комисия

27. признава, че качеството на провежданите от Комисията оценки на въздействието се повиши през последните години, но подчертава, че продължава да съществува необходимост от подобрение;
28. посочва във връзка с това Комитета за оценка на въздействието на Комисията, създаден през 2006 г. (Impact Assessment Board – IAB), който отговаря за разработването на оценките на въздействието на Комисията;
29. подчертава, че членовете на Комитета за оценка на въздействието са независими само във формално отношение, тъй като понастоящем те се определят от председателя на Комисията и следват неговите инструкции – следователно не може да се твърди, че са напълно независими; във връзка с това призовава членовете на Комитета за оценка на въздействието да бъдат оценявани от Европейския парламент и от Съвета преди назначаването им; призовава да се отмени задължението им да следват инструкциите на председателя на Комисията; призовава за това, Комитетът за оценка на въздействието и експертите да работят в обществен интерес при най-голяма степен на прозрачност, така че тяхната независимост да може да бъде проверена на практика;
30. призовава също така в работата на Комитета за оценка на въздействието да вземат участие експерти от всички области на политиката, както и всички засегнати заинтересовани групи; призовава тези експерти да бъдат извън Комисията и да са независими по отношение на следването на съответни инструкции;

31. насърчава ранното и всеобхватно включване на Европейския парламент – и преди всичко на съответните компетентни парламентарни комисии – в цялостния процес на оценка на въздействието, както и в работата на Комитета за оценка на въздействието, например чрез предоставяне на информация и междинни доклади; приканва Комисията при внасяне на законодателно предложение да предоставя на Парламента и на Съвета резюмета от две до четири страници с пълната оценка на въздействието, включително, когато е необходимо, обяснение относно причините за това да не се извършва оценка на въздействието, така че да може да се провери, дали всички важни въпроси са били засегнати, без да се излага на опасност независимостта при оценяването чрез оказване на влияние върху действителната оценка;
32. отбелязва, че при изготвянето на оценките на въздействие Комисията следва също да се консултира с държавите-членки, тъй като на по-късен етап те трябва да транспонират директивите в национално законодателство, а по принцип националните органи по-добре знаят какво въздействие оказват на практика правните норми;
33. подчертава, че разумното регулиране, базиращо се на цялостна и обективна оценка на въздействието, остава споделена отговорност на европейските институции и държавите членки и поради това Комисията трябва да се съобразява със становищата на Европейския парламент, Комитета на регионите, Европейския икономически и социален комитет и държавите-членки;
34. обръща внимание на това, че преди окончателното приемане на дадена оценка на въздействието предварителните резултати би следвало винаги да бъдат подлагани на външна проверка; във връзка с това изисква контролна експертиза, достъпна за обществеността;
35. обръща внимание на критиката от страна на Европейската сметна палата във връзка с факта, че Комисията понякога започва законодателни инициативи, въпреки че процесът на оценка на въздействието все още не е приключил; освен това обръща внимание на критиката, че не всички възможности за действие могат да получат еднакво внимание; подчертава, че в процеса на извършване на оценка на въздействието всички възможности за действие трябва да бъдат разгледани в пълна степен;
36. изисква по-голяма прозрачност чрез пълно оповестяване на имената на всички експерти и други участници, взели участие в процеса на оценката на въздействието, както и на тяхната декларация за интереси;
37. във връзка с обществените консултации призовава представителите на интереси да бъдат информирани своевременно за всяка запланувана консултация; освен това предлага в рамките на обществените консултации представителите на интереси да имат също възможността да изкажат мнението си по отношение на оценките на въздействието, и то своевременно, преди публикуването на съответното предложение на Комисията;
38. изисква използваните от Комисията данни да бъдат надеждни и сравними;

39. призовава Комисията при изготвянето на оценките на въздействие редовно да проучва административната тежест, която законодателните предложения създават, и винаги ясно да посочва коя от разгледаните възможности в най-голяма степен премахва административни тежести, съответно създава най-малко нова бюрокрация;
40. обръща внимание на това, че представянето на резултатите от дадена оценка на въздействието едновременно със законодателното предложение се отразява неблагоприятно, тъй като така се създава впечатлението, че оценката на въздействието служи на първо място за оправдаване на дадено предложение на Комисията; ето защо съветва за ранно публикуване на документи на всеки етап от законодателния процес, включително публикуването на окончателната оценка на въздействието на Комисията, одобрена от Комитета за оценка на въздействието, преди започването на консултациите между службите;
41. предлага всички завършени от Комисията оценки на въздействието да се публикуват от Комисията в специална поредица на предназначен за това уебсайт, така че обществеността да има лесен достъп до тях;
42. изисква извършване на последваща оценка на приетите нормативни актове от страна на Комисията; отново подчертава все пак, че предварителната и последваща оценка в никакъв случай не следва да заменя горепосоченото задължение на Комисията да наблюдава прилагането на правото на Съюза от държавите-членки;
43. призовава Комисията да се произнася обстойно по оценките на въздействие, извършени от Парламента;

Възможности за подобрения на равнището на Европейския парламент

44. призовава комисиите си да използват по-последователно предоставения вече на разположение инструмент на Парламента за оценка на въздействието; припомня, че съществува специална бюджетна линия за извършване на оценки на въздействието; счита, че прибягването към парламентарна оценка на въздействието е особено необходимо, когато са направени съществени изменения на първоначалното предложение;
45. припомня освен това, че оценките на въздействието не е необходимо да се извършват непременно в рамките на продължително изследване, а биха могли да се провеждат дори под формата на ограничени проучвания, семинари и изслушвания на експерти;
46. отбелязва, че в своите законодателни резолюции Парламентът следва систематично да включва стандартно позоваване, в която се подчертава, че са взети предвид всички оценки на въздействието, осъществени от институциите на ЕС в областите, които попадат в обхвата на съответното законодателство;
47. обръща внимание на това, че както Парламентът, така и неговите комисии понастоящем вече разполагат с механизми за проверка на оценките на въздействието на Комисията; счита, че представянето на оценката на въздействието от страна на Комисията на съответните комисии би било ценно продължение на

контрола, осъществяван от Парламента; обръща внимание, че този контрол може също така да се извършва наред с другото чрез допълнителни оценки на въздействието, по-задълбочени анализи, проверка на оценките на въздействието на Комисията от външни експерти, както и провеждането на извънредни заседания с независими експерти; подчертава, че във връзка с това дейността на компетентните му по тези въпроси отдели следва да продължи да се развива съгласувано;

48. подчертава, че на оценките на въздействието на Парламента може да се гледа като на инструмент за корекция на оценката на въздействието на Комисията;
49. изисква систематично и възможно по-ранно разглеждане на оценките на въздействието на Комисията на равнището на Парламента и преди всичко на равнището на отделните комисии;
50. изтъква, че решението за извършване на парламентарна оценка на въздействието трябва да бъде взето в компетентната парламентарна комисия, като се вземе предвид становището на докладчиците; предлага изменение на Правилника за дейността, така че да бъде възможно извършването на оценка на въздействието да се възлага от най-малко една четвърт от членовете на дадена комисия;
51. насърчава всички свои комисии преди разглеждането на дадено законодателно предложение да провеждат задълбочено обсъждане с Комисията относно оценката на въздействие;
52. подчертава, че оценките на въздействието са от значение и в хода на законодателния процес в рамките на Парламента; окуражава Парламента при съществени предложения за изменение във всеки един стадий на законодателния процес да проверява възможността за оценки на въздействието; подчертава, че това не бива да води до големи забавяния;
53. освен това призовава отделните членове на ЕП да имат възможност да изискват малки проучвания с цел да им се предоставят съответни факти или статистически данни, свързани с парламентарната им дейност, и предлага тези проучвания да се извършват от библиотеката на Европейския парламент като допълнение към настоящите ѝ функции;
54. призовава следователно Парламентът да приеме планове библиотеките на институцията да предоставят на членовете на ЕП тази услуга; подчертава, че плановете следва да се основават на най-добрите практики на парламентарните библиотеки, включително на тези в държавите-членки, и следва да се изпълняват съгласно строги правила и при пълно сътрудничество с комисиите с изследователски функции;

Създаване на самостоятелна структура за оценка на въздействието за Европейския парламент и перспективи за бъдещето

55. подчертава значението, което би имал един единен механизъм за оценка на въздействието за качеството и съгласуваността на собствената му политика;

56. по тази причина изисква създаването на интегриран процес за оценка на въздействието в рамките на Европейския парламент; във връзка с това предлага разработването на обща процедура за оценка на въздействието въз основа на обща систематика и методология, който да се използва от всички комисии;
57. настоятелно призовава този процес да се осъществи под ръководството на автономна структура, която използва собствените ресурси на Парламента, например като привлича за участие библиотеката и тематичните отдели, и включва външни експерти, като командировани служители от националните служби за оценка на въздействието, на ad hoc основа за отделни оценки на въздействието, за които Парламентът да има право да поставя въпроси чрез надзорен орган, състоящ се от членове на Парламента;
58. призовава за тази цел да бъде създадена необходимата административна инфраструктура, като се гарантира, че тези структури не се отразяват на бюджета, като се използват съществуващите ресурси;
59. подчертава, че в дългосрочен план следва да се обмисли възможността при оценката на въздействие в бъдеще да се използва общ подход на европейските институции; припомня, че още междуинституционалното споразумение от 16 декември 2003 г. и междуинституционалният „Общ подход към оценката на въздействието“ от ноември 2005 г. приканиха за разглеждане на възможността за създаване на обща методология на европейските институции при оценката на въздействието;
60. изразява съжаление, че понастоящем Европейската комисия отхвърля идеята за общ подход на европейските институции при оценката на въздействието;
61. обръща внимание на факта, че досега Съветът почти не е използвал инструмента на оценка на въздействието; следователно призовава Съвета да използва също така по-интензивно оценките на въздействието, в съответствие с горепосочения общ междуинституционален подход, за да повиши качеството на приноса си към европейското законодателство; подчертава, че разумното регулиране, основано на пълна и обективна оценка на въздействието, остава споделена отговорност на институциите на ЕС и на държавите-членки;

o

o o

62. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Оценките на въздействието са основен инструмент на законодателството и в бъдеще европейските законодатели би трябвало усилено да ги използват. Предимствата на оценките на въздействието са ясни. Оценките на въздействието показват на законодателя възможните последствия от неговите потенциални действия и го подпомагат при вземане на решение. С това те в значителна степен могат да допринесат за подобряване на законотворчеството. Разбира се, оценките на въздействието по никакъв начин не заместват политическите разисквания и демократичния и легитимиран процес на вземане на решение от страна на законодателя. Те служат единствено за подготовката на едно политическо решение от гледна точка на специализираното съдържание.

Проектодокладът се разделя на четири части. В началото се представят общите изисквания към оценките на въздействието на европейско равнище. Във втората част докладът разглежда оценките на въздействие на Европейската комисия и показва възможности за извършване на подобрения. Третата част е посветена на оценките на въздействие, които извършва Европейският парламент. В четвъртата и последна част се поставя изискването за независима структура на оценките на въздействие в рамките на Европейския парламент, който би следвало да използва всички комисии на Парламента с цел по-нататъшно подобряване на законотворчеството и създаване на възможности за взаимодействие.

Общи изисквания към оценките на въздействието на европейско равнище

Парламентът счита, че използваните от европейските институции оценки на въздействието трябва да са съобразени с определени принципи. Оценките на въздействието трябва преди всичко да бъдат извършвани при пълна независимост и по прозрачен начин. Те следва да обхващат всички категории законодателни предложения и да следват ясна методология. Представените възможности за действия би трябвало да извършват оценка и на възможността да не се предприема действие. Специфичните последствия за малките и средните предприятия трябва също така да бъдат взети предвид по подходящ начин. В крайна сметка оценките на въздействието трябва винаги да бъдат приспособявани към актуалното развитие на текущия законодателен процес.

Възможности за извършване на подобрения на равнището на Европейската комисия

Парламентът признава, че Европейската комисия е повишила качеството на своите оценки на въздействие, преди всичко посредством създаването на Съвет за оценка на въздействието към Комисията. Собственият опит, становищата на членовете на ЕП и не на последно място докладът на Европейската сметна палата показват обаче, че оценките на въздействието на Комисията в настоящия им вид търпят още подобрения. Това означава наред с другото по-тясно обвързване на комисиите на Европейския парламент, както и подробна обосновка, защо при отделни законодателни предложения

Комисията отчасти се отказва от извършването на оценки на въздействието. Освен това Комисията би трябвало да се задължи да дава становище по оценките на въздействие, възложени от Парламента.

Възможности за подобрения на равнището на Европейския парламент

Парламентът може още сега да използва собствени оценки на въздействието и да подложи на основна проверка оценките на въздействието на Комисията. На практика обаче се оказва, че в процеса на работа на Парламента това се извършва много рядко. По тази причина Парламентът призовава съответните си компетентни комисии на Парламента да използват още по-усилено оценките на въздействието с оглед подобряване на качеството на законотворчеството си. При това следва да се обмисли, дали не би било възможно оценките на въздействието да се възлагат от една четвърт от членовете на дадена комисия.

Създаване на самостоятелна структура за оценка на въздействието за Европейския парламент и перспективи за бъдещето

Основно изискване на Парламента е създаването на автономна структура за оценка на въздействието в рамките на Парламента с оглед на по-нататъшното подобряване на качеството на законотворчеството му и създаване на възможностите за взаимодействие. В дългосрочен план трябва да се обмисли възможността за създаване в бъдеще на общ механизъм на всички европейски институции.

7.10.2010

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКИ И ПАРИЧНИ ВЪПРОСИ

на вниманието на комисията по правни въпроси

относно гарантирането на независимостта на оценките за въздействието
(2010/2016(INI))

Докладчик по становище: Derk Jan Eppink

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по икономически и парични въпроси приканва водещата комисия по правни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- А. като има предвид, че Парламентът многократно е подчертавал, че независимостта на оценките на въздействието е гаранция за качеството на законодателството, и че многократно е отправял искане те да подлежат на външен, независим контрол,
- Б. като има предвид, че Комисията счита, че Съветът за оценка на въздействието е независим, въпреки че функционира под отговорността на председателя на Комисията и се състои от високопоставени длъжностни лица от различни генерални дирекции, а председател е заместник генералният секретар, като има предвид, че това води до нарушения в оценката на информацията и по този начин до нарушаване на изискването за неутралност,
- В. като има предвид, че оценката на въздействието може да се използва за създаване на ненужни бюрократични пречки за бъдещото развитие или влизане в сила на европейските законодателни актове и политики,
- Г. като има предвид, че няма ясен цялостен поглед върху общите разходи по оценките на въздействието, нито разбивка на разходите за тези оценки по генерални дирекции,
 - 1. счита, че процесът на оценка на въздействието трябва да бъде предмет на независим и външен контрол на качеството;
 - 2. е на мнение, че настоящите състав и седалище на Съвета за оценка на въздействието

противоречат на изискването за независими оценки на въздействието, тъй като липсва външен контрол;

3. счита, че една независима процедура на контрол на качеството, в съчетание с анализ на разходите и ползите, следва да оценява, наред с другото, необходимостта от оценка на въздействието, като се вземат предвид разходите за такава оценка и забавянето, което тя налага по отношение на законодателството и политиките;
4. приканва Комисията да почерпи опит от най-добрите практики на държавите-членки, за да гарантира независими оценки на въздействието, и подчертава необходимостта Парламентът да използва целеви оценки на въздействието единствено в случаи, в които има значително изменение на законодателството при процедурата на съвместно вземане на решения.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	28.9.2010 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 29 -: 11 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Burkhard Balz, Udo Bullmann, Pascal Canfin, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Íñigo Méndez de Vigo, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Antolín Sánchez Presedo, Edward Scicluna, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Elena Băsescu, David Casa, Ashley Fox, Sophia in 't Veld, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Siiri Oviir, Gianni Pittella

9.11.2010

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНА СРЕДА, ОБЩЕСТВЕНО ЗДРАВЕ И БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

на вниманието на комисията по правни въпроси

относно гарантиране независимостта на оценките за въздействието
(2010/2016(INI))

Докладчик по становище: Martin Callanan

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните приканва водещата комисия по правни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. призовава Комисията да осъществява задължителни оценки на въздействието по отношение на всички законодателни предложения, тъй като това е необходимо за определяне на нуждата от приемане на ново законодателство, както и дали е налице „добавена стойност за ЕС“;
2. като се има предвид стойността на извършването на тези оценки на въздействието, предлага да се отдаде предимство на законодателните предложения;
3. подчертава, че оценките на въздействието действат като ръководство за по-добро законотворчество и могат да бъдат само помощ за вземане на политически решения, но в никакъв случай не бива да заменят политическите решения в рамките на един демократичен процес на вземане на решения или да възпрепятстват ролята на отговорните за вземането на политически решения;
4. изтъква още, че оценките на въздействието не бива да причиняват забавяне на законодателни процедури, нито да се използват като инструмент за възпрепятстване на процедури в стремежа за блокиране на нежелан законодателен акт;

5. подчертава, че в процеса на изготвяне на оценки на въздействието следва да бъдат провеждани консултации със заинтересованите лица и че проектите на оценки трябва да бъдат достъпни за коментар, преди да бъде публикуван окончателният документ;
6. предлага в области, където се изисква специален експертен опит, Парламентът и Съветът да могат да поискат оценка на въздействието да бъде изготвена външно от експерти в съответната област;
7. призовава всяка оценка на въздействието задължително да съдържа анализ на разходите и ползите с ясно определени по количество ползи и разходи, за да могат да бъдат сравнявани алтернативните възможности;
8. призовава за разширяване на понятието „съотношение между разходи и ползи“ в оценките на въздействието на законодателни предложения, така че то да обхваща специфични показатели за природните и културните ресурси, за да се предотврати евентуалното им унищожаване, като се има предвид, че тези ресурси изискват специфична и различна оценка;
9. призовава всяка оценка на въздействието да съдържа задължително балансиран анализ на икономическото и социалното въздействие, на въздействието върху околната среда и на здравното въздействие в средносрочен/ дългосрочен план; счита, че при липса на въздействие върху околната среда, това трябва да бъде изрично посочено в оценката на въздействието;
10. предлага оценките на въздействието на законодателни предложения да включват икономическа оценка на прилагането на принципа на заместване;
11. подчертава значението и нуждата парламентарните комисии, в съответствие с междуинституционалния общ подход към оценките на въздействието, да правят преглед на оценките на въздействието и съпътстващите ги доклади на Съвета за оценка на въздействието в началния етап на процедурата, както и да изготвят собствени оценки на въздействието в случаи на изменения по същество, които значително променят предложенията на Комисията;
12. призовава Комисията да създаде действително независим Съвет за оценка на въздействието, който да осигурява външен критичен надзор на оценките на въздействието; предлага този съвет да се състои от независими членове, непринадлежащи към институционалната структура на ЕС, които да бъдат одобрявани от Парламента и от Съвета и подпомагани от секретариат, съставен от служители на Комисията; предлага Съветът за оценка на въздействието да препоръчва на Парламента да отхвърля законодателни предложения, ако съпътстващите ги оценки на въздействието не отговарят на нужните стандарти;
13. предлага Сметната палата да отговаря за надзора върху назначаването на нови членове на Съвета за оценка на въздействието, за прегледа на първоначалните доклади на новия Съвет за оценка на въздействието и за осигуряване спазването

от страна на Парламента и Съвета на правилата, залегнали в горепосочения междуинституционален общ подход;

14. призовава председателя на Съвета за оценка на въздействието да се явява пред заинтересованите комисии и съответно да отправя обръщение към тях и по тяхно искане, и ежегодно след публикуването на годишния доклад на Съвета за оценка на въздействието;
15. счита, че истинската независимост на оценките на въздействието следва да се превърне в общ принцип, приложим към всички видове оценки на въздействието, и по-специално към оценките на въздействието върху околната среда; счита още, че Директивата относно въздействието върху околната среда¹ следва да съдържа гаранция за спазването на този принцип;
16. изразява убеждението, че Парламентът следва да изиска от Комисията да предложи изменения в Конвенцията на ООН за оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст (Конвенция от Еспоо), така че да се гарантира независимостта на оценките на въздействието върху околната среда;
17. счита, че Комисията следва да играе активна роля за защита на интересите на ЕС и на всички негови държави-членки в случаи, когато проекти на трети държави могат да имат отражение върху Европейския съюз или една или повече негови държави-членки.

¹ Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (изменена), ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	27.10.2010
Резултат от окончателното гласуване	+: 44 -: 5 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Sergio Berlato, Milan Cabrnock, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Julie Girling, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Christa Klauß, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, АНТОНИЯ Първанова, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Theodoros Skylakakis, Catherine Soullie, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Margrete Auken, Christofer Fjellner, Matthias Groote, Philippe Juvin, Jiří Maštálka, Bill Newton Dunn, Alojz Peterle, Marianne Thyssen, Владимир Уручев, Kathleen Van Brempt, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Jan Zahradil

3.11.2010

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРОМИШЛЕНОСТ, ИЗСЛЕДВАНИЯ И ЕНЕРГЕТИКА

на вниманието на комисията по правни въпроси

относно гарантиране независимостта на оценките на въздействието (2010/2016(INI))

Докладчик по становище: Giles Chichester

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по промишленост, изследвания и енергетика приканва водещата комисия по правни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава, че Съветът за оценка на въздействието към Комисията следва да гарантира стриктен качествен контрол и прозрачност, следва да включва разумен брой независими членове без изпълнителни правомощия, предлагани от Комисията и подлежащи на одобрение от страна на Европейския парламент, и да представя доклади на съответната комисия;
2. счита, че оценката на въздействието е подходящ инструмент за проверка на съответствието на предложението на Комисията и по-специално на спазването на принципа на субсидиарност и пропорционалност и за по-ясно излагане пред съзакондателите и широката общественост на причините за избора на определена мярка;
3. счита, че Комитетът за оценка на въздействието (КОВ) следва да проверява всички оценки на въздействието на Комисията и да изготвя за тях становища; счита, че ако Комисията, след получаване на критично становище от страна на КОВ, реши да не извършва промени в своето предложение, следва да бъде публикувано становище от страна на Комисията, в което се посочват причините за това решение, както и становището на КОВ;
4. подчертава, че оценките на въздействието не трябва по никакъв начин да намаляват независимостта на Комисията при упражняването на нейните институционални

правоомощия и по-специално правото на законодателна инициатива, както това е предвидено в член 17 от Договора за Европейския съюз;

5. счита, че Съветът за оценка на въздействието следва да бъде в състояние да извършва проверка на изчисленията на разходите за оценките на въздействието и при необходимост да представя независими изчисления на разходите с помощта на независими експерти;
6. счита, че в оценките на въздействието следва да бъдат отчитани въздействието върху икономическите партньорства на ЕС, както и последствията от избирането на конкретен европейски стандарт вместо международен стандарт;
7. счита, че оценките на въздействието следва да бъдат извършвани систематично за всяко законодателно предложение и призовава Комисията, в изключителните случаи, когато е невъзможно извършването на оценки на въздействието, да представя винаги обосновано обяснение относно невъзможността за извършване на оценка на въздействието;
8. счита, че по отношение на оценките на въздействието подходът на разходите и ползите не е достатъчен и поради тази причина подчертава значението на един интегриран подход към оценките на въздействието, които разглеждат взаимодействието между икономическите, с особен акцент върху МСП, екологичните, социалните, териториалните и здравните аспекти;
9. изисква всяка оценка на въздействието да съдържа разглеждане на алтернативни решения и настоятелно призовава Комисията да създаде механизъм за гарантиране на по-голямо междуинституционално сътрудничество;
10. призовава Комисията да провежда консултации със заинтересованите участници и с представители на други институции на ЕС с цел извършване на анализ на проектите, преди предложението да бъде окончателно завършено, така че те да бъдат включени своевременно и по-тясно в процеса и на Комисията да бъде позволено да насочва по-резултатно оценките на въздействието и тяхното съдържание по отношение на избора на политики; освен това счита, че следва да бъдат предоставяни обобщени данни от оценките на въздействието;
11. подчертава, че оценките на въздействието следва да бъдат актуализирани в процеса на създаване на политиката, по-конкретно с цел отчитане на съществени промени в първоначалното законодателно предложение, внесено от Комисията, и че актуализираната информация трябва да бъде налична преди окончателното гласуване в Парламента; насърчава по-систематично и целенасочено използване на оценки на въздействието в Парламента за случаите, когато предложенията претърпяват значителни промени в комисиите, в съответствие с междуинституционалния съвместен подход към оценките на въздействието и наръчника на Парламента по въпросите на оценките на въздействието;
12. отново подчертава, че оценката на административната тежест на новото законодателство, която ще бъде наложена върху бизнеса и публичната администрация, е значителен елемент на оценките на въздействието, и че

административните разходи и разходите за привеждане в съответствие следва да получават количествено изражение, ако това е възможно; призовава за обмисляне на намаляването на административната тежест и постигането на целите на законодателството, за да се гарантира балансиран подход, и настоятелно призовава за извършване на подробна оценка на въздействието на новото регулиране върху промишлеността и нейната конкурентоспособност с оглед на стратегията „Европа 2020” и текущите разисквания относно нова промишлена политика за Европа;

13. призовава за последователно прилагане и публикуване на МСП теста с цел оценка на въздействието на новото регулиране върху МСП в частност;
14. счита, че методиката за извършване на оценка на въздействието от страна на Съвета за оценка на въздействието следва да бъде оценявана редовно от независим компетентен орган, например от Европейската сметна палата; настоятелно призовава за извършване на последващи оценки, които да показват дали политиката е била резултатна и които да служат за оптимизиране на методиката за извършване на оценки на въздействието.
15. подчертава, че лицата, които насърчават проекти или се облагодетелстват пряко или непряко от тяхното осъществяване, не трябва да са в състояние да извършват или одобряват проекта на оценка на въздействието върху околната среда, тъй като е необходима задължителна независима външна оценка;
16. счита, че не следва да бъде възможно оценките на въздействието върху околната среда за проекти или законодателство, възложени от публичната администрация или свързани с нея предприятия, да бъдат извършвани от въпросната администрация;
17. счита, че предвид разходите за изготвяне на оценки на въздействието предимство следва да бъде предоставено на извършването на такива оценки за законодателни предложения, установяващи задължителни норми.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	26.10.2010
Резултат от окончателното гласуване	+: 44 -: 4 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hélin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Arturs Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Владимир Уручев, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Antonio Cancian, Matthias Groote, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Silvana Koch-Mehrin, Bernd Lange, Markus Pieper, Mario Pirillo

02.12.2010

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

на вниманието на комисията по правни въпроси

относно гарантиране независимостта на оценките на въздействието
(2010/2016(INI))

Докладчик: Barbara Weiler

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите приканва водещата комисия по правни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава необходимостта от това да се извлекат поуки от последващата оценка на съществуващото законодателство и от анализ на съответната съдебна практика на Съда на Европейския съюз и необходимостта от осъществяването на подходяща дискусия относно стратегическите опции, които съществуват в дадена област на политиката, преди да бъде предложено ново законодателство;
2. набляга на необходимостта от изготвянето на обстойни оценки на въздействието, като предпоставка за висококачествено законодателство и правилно транспониране, прилагане и изпълнение;
3. призовава Комисията независимо и безпристрастно да проучва всички възможности, без да се ангажира с определено решение, преди оценката на въздействието да бъде изготвена;
4. отново подчертава стратегическия подход към оценките на въздействието, както е приет в съобщението на Комисията относно разумното регулиране, който трябва да се прилага през целия политически цикъл – от формирането до изпълнението, привеждането в сила, оценката и преразглеждането на законодателството; подчертава факта, че при законодателните предложения следва да бъдат отделени повече внимание и ресурси за етапа на формиране на концепцията, тъй като това може да доведе както до подобряване на качеството на резултата, така и до намаляване на времетраенето на законодателния процес;
5. изтъква, че за да бъде една оценка на въздействието обективна, Комисията трябва

системно да се консултира с всички заинтересовани страни, в това число с малките и средните предприятия и с организациите за защита на потребителите, за да се придаде по-голяма тежест на мнението на гражданите на ЕС в процеса на консултациите;

6. отбелязва, че при изготвянето на оценките на въздействие Комисията следва също да се консултира с държавите-членки, тъй като на по-късен етап те трябва да транспонират директивите в национално законодателство, а по принцип националните органи по-добре знаят какво въздействие оказват на практика правните норми;
7. разглежда оценката на въздействието като „подлежащ на развитие документ“, част от законодателния процес; подчертава необходимостта от гарантиране на достатъчно гъвкавост, за да могат да бъдат изготвяни последващи оценки на въздействието по време на законодателния процес;
8. подчертава, че в съответствие с междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество, съзаконотателите са решили да извършат оценка на въздействието, когато считат това за уместно и необходимо за законотворческия процес, преди приемането на някакво значително изменение;
9. призовава Комисията да гарантира, че изискванията за защита на потребителите се вземат под внимание, като гарантира, че оценките на въздействието изследват възможното въздействие на предложенията върху вътрешния пазар и потребителите, както и тяхното икономическо и социално въздействие и въздействието им върху околната среда;
10. призовава Комисията при изготвянето на оценките на въздействие редовно да проучва административната тежест, която законодателните предложения създават, и винаги ясно да посочва коя от разгледаните възможности в най-голяма степен премахва административни тежести, съответно създава най-малко нова бюрокрация;
11. настоятелно призовава Комисията да осигури в оценките на въздействие наличието на съдържателна оценка на социалното въздействие на предложенията;
12. приветства факта, че новите насоки на Комисията за оценка на въздействието съдържат ангажимент да се изследва възможното въздействие на предложенията върху малките и средните предприятия и настоятелно призовава Комисията също да изпълнява този ангажимент;
13. подчертава необходимостта от подобряване на работата на Съвета за оценка на въздействието, като се осигури представителство на експерти на Комисията от всички засегнати области на политиката, също и посредством включване на независими специалисти извън Комисията; отбелязва, че работата на Съвета за оценка на въздействието следва да продължи да бъде напълно прозрачна и че комисиите на Европейския парламент следва да бъдат напълно информирани;
14. насърчава всички свои комисии преди разглеждането на дадено законодателно

предложение да провеждат задълбочено обсъждане с Комисията относно оценката на въздействие;

15. подчертава, че разумното регулиране, базиращо се на една цялостна и обективна оценка на въздействието, остава споделена отговорност на европейските институции и държавите членки и поради това Комисията трябва да се съобразява със становищата на Европейския парламент, Комитета на регионите, Европейския икономически и социален комитет и държавите-членки;

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	30.11.2010 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 33 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Pablo Arias Echeverría, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Илиана Иванова, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Gianni Pittella, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Frank Engel, Anna Hedh, María Irigoyen Pérez, Morten Løkkegaard, Pier Antonio Panzeri, Konstantinos Poupakis, Wim van de Camp, Anja Weisgerber
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Emma McClarkin, Jutta Steinruck

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	12.4.2011
Резултат от окончателното гласуване	+: 20 -: 2 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Sebastian Valentin Bodu, Christian Engström, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Diana Wallis, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Zbigniew Ziobro, Tadeusz Zwiefka
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Piotr Borys, Sergio Gaetano Cofferati, Sajjad Karim, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Arlene McCarthy, Angelika Niebler